

Sygn. akt VII U 829/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bańcerowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2018 r. w Warszawie

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania M. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 13 czerwca 2018 r. znak:(...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

M. F. w dniu 21 czerwca 2018r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 13 czerwca 2018r., znak: (...), wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury pomostowej z uwagi na wykonywanie pracy kierowcy w szczególnych warunkach od dnia 5 grudnia 1990r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że od dnia 1 grudnia 1990r. prowadzi działalność gospodarczą w postaci międzynarodowego i krajowego transportu drogowego towarów, nieprzerwanie wykonując osobiście pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Ubocznie wykonuje również czynności konwojenta, ładowacza oraz spedytora w odniesieniu do przewożonych towarów. W związku z tym posiada wymagane uprawnienia i kwalifikacje od dnia 20 lipca 1988r. dotyczące zawodu kierowcy samochodu ciężarowego o masie całkowitej powyżej 3,5 tony, co potwierdzają złożone dokumenty.

W dalszej części odwołania ubezpieczony zacytował stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 31 stycznia 2018r. w sprawie o sygn. akt III UZP 8/17 i wskazał, że skoro SN zalicza pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony do pracy w warunkach szczególnych, a taką pracę on sam osobiście wykonywał i wykonuje pod szyldem jednoosobowej działalności gospodarczej, to odwołanie jest w pełni zasadne i zasługuje na uwzględnienie (odwołanie z dnia 200 czerwca 2018r., k. 3-4 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 lipca 2018r. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Zdaniem organu rentowego ubezpieczony nie spełnił przesłanek z art. 4 pkt 2 oraz art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, dotyczących odpowiedniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Udowodnił jedynie 4 lata, 3 miesiące i 13 dni takiej pracy przypadającej w okresie od 19 sierpnia 1980r. do 30 listopada 1984r. Do stażu w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił natomiast okresu zatrudnienia od dnia 5 grudnia 1990r. do dnia 15 maja 2018r., ponieważ wówczas ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą. Tymczasem zarówno z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, jak i z § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze, wynika, że uwzględnienie zatrudnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych odnosi się jedynie do pracownika. W związku z tym osoby prowadzące działalność gospodarczą nie mogą skorzystać z prawa do emerytury pomostowej (odpowiedź na odwołanie z dnia 9 lipca 2018r., k. 14 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. F., ur. (...), był zatrudniony:

- w (...) S.A. Centrala z siedzibą w W. w okresie od dnia 19 sierpnia 1980r. do dnia 30 listopada 1984r. na stanowisku elektromontera specjalisty w pełnym wymiarze czasu pracy (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 4 maja 2006r., k. 3 akt kapitałowych);

- w P. Fabryce (...) w P. w okresie od 1 kwietnia 1985r. do 31 lipca 1985r. na stanowisku konserwatora (świadczenie pracy, akta kapitałowe);

- u J. R. prowadzącego Blacharstwo Pojazdowe w okresie od 1 grudnia 1985r. do 1 lutego 1986r. (zaświadczenie z 28 lutego 1986r., k. 5 akt kapitałowych);

- w (...) Przedsiębiorstwie Handlu (...) w okresie od 6 kwietnia 1986r. do 21 kwietnia 1989r. na stanowisku kierownik sklepu w pełnym wymiarze czasu pracy (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 8 stycznia 2004r., k. 6 akt kapitałowych, świadectwo pracy z 2 listopada 1992r., akta emerytalne).

Od dnia 1 listopada 1995r. do 30 kwietnia 2018r. z przerwami ubezpieczony był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. W ramach tej działalności wykonywał m.in. prace związane z kierowaniem pojazdami ciężarowymi o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W związku z tym uzyskał certyfikat kompetencji zawodowych w międzynarodowym transporcie drogowym oraz dyplom honorowy (...) (potwierdzenie ubezpieczenia z dnia 4 czerwca 2018r., k. 15 akt emerytalnych, pismo ZUS z dnia 5 stycznia 2009r., akt kapitałowe, kopie dowodów rejestracyjnych pojazdów, k. 6-8 a.s., kopia prawa jazdy, k. 5 a.s., certyfikat, k. 5 verte a.s., dyplom honorowy, k. 9 -13 a.s.).

M. F. w dniu 16 maja 2018r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. wniosek o emeryturę pomostową (wniosek z dnia 16 maja 2018r., k. 1 akt emerytalnych). Do wniosku dołączył m.in. oświadczenie z dnia 15 maja 2018r., w którym oświadczył, że od dnia 1 grudnia 1990r. prowadzi Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) z siedzibą w N. i od dnia 5 grudnia 1990r. do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonuje prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz ubocznie czynności konwojenta, ładowacza oraz spedytora w odniesieniu do przewożonych towarów, co wyczerpuje znamiona uchwały SN z dnia 31 stycznia 2018r., sygn. akt III UZP 8/17 (oświadczenie z dnia 15 maja 2018r., k. 7 akt emerytalnych).

Po rozpoznaniu ww. wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. wydał w dniu 13 czerwca 2018r. decyzję, znak: (...)w której odmówił M. F. prawa do emerytury pomostowej. Uzasadniając swe stanowisko wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat oraz po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu

art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych. Oddział stwierdził, że do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych podlega uwzględnieniu okres od dnia 19 sierpnia 1980r. do dnia 30 listopada 1984r. w wymiarze 4 lat, 3 miesięcy i 13 dni. Nie został natomiast zaliczony okres prowadzenia przez ubezpieczonego działalności gospodarczej od dnia 5 grudnia 1990r. do nadal, ponieważ okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w ustawie z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych są te, w których praca w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy w ramach stosunku pracy zawartego z pracodawcą. Ponadto organ rentowy ustalił ubezpieczonemu okresy składkowe i nieskładkowe wynoszące ogółem 29 lat, 9 miesięcy i 20 dni (decyzja ZUS z dnia 13 czerwca 2018r., k. 21 akt emerytalnych).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach kapitałowych i emerytalnych oraz dołączonych do odwołania, które nie były kwestionowane przez strony postępowania i nie budziły zastrzeżeń Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. F. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 13 czerwca 2018r., znak: (...) nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018r., poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący, co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z unormowania tego wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 1 stycznia 2009r. okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4, gdyż muszą one być spełnione łącznie.

Z kolei możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy, według którego prawo to przysługuje osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych w miejsce warunku z art. 4 pkt 6, wprowadza wymaganie, aby zainteresowany spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 marca 2012r., II UK 164/11, OSNP 2013 nr 5-6, poz. 62 i z dnia 4 września 2012r., I UK 164/12, LEX nr 1284720).

W rozpatrywanej sprawie organ rentowy uwzględnił M. F. do stażu pracy w warunkach szczególnych okres od dnia 19 sierpnia 1980r. do dnia 30 listopada 1984r., a więc 4 lata, 3 miesiące i 13 dni. Ubezpieczony domagał się uwzględnienia również okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych od dnia 5 grudnia 1990r. do nadal, przypadającego w czasie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W ocenie Sądu nie ma jednak takiej możliwości.

W myśl art. 4 in principio ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, a zgodnie z art. 2 pkt 3 tej ustawy, użyte w ustawie określenie pracownik oznacza ubezpieczonego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 oraz art. 8 ust. 1, 2a i ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, podlegającego ubezpieczeniu emerytalnemu z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, a także ubezpieczonego, który przed dniem wejścia w życie ustawy z tytułu takiej pracy podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu.

W wyroku z dnia 19 kwietnia 2016r. Sąd Najwyższy (II UK 196/15, LEX nr 2044476) wskazał, że ustawa o emeryturach pomostowych ani ustawa o emeryturach i rentach z FUS nie zawiera własnej definicji pojęcia "pracownik". Wskazany pogląd SN został wyrażony w stanie faktycznym, w którym ocenie prawnej podlegał okres przed 1 stycznia 2009r. (czyli przed wejściem w życie ustawy o emeryturach pomostowych). Co do tego okresu ustawodawca przyjął, że pracownikiem jest ubezpieczony, który przed dniem wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, pracując w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu. W konsekwencji, znaczenie pojęcia pracownik co do okresów przed 1 stycznia 2009r. odczytywać należy zgodnie z treścią art. 22 k.p. - w tym także z uwzględnieniem jego § 1¹ i § 1², z których wynika, że decydujące znaczenie dla uznania istnienia stosunku pracy ma wykonywanie za wynagrodzeniem pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę - bez względu na nazwę umowy oraz że nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu powyższych warunków wykonywania pracy.

W rezultacie w zakresie uprawnień do emerytury pomostowej - co do okresu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze przed 1 stycznia 2009r. - zachowuje aktualność dotychczasowe orzecznictwo Sądu Najwyższego (wyroki z dnia 21 stycznia 2010r., II UK 162/09, LEX nr 583806; z dnia 12 marca 2010r., II UK 286/09, LEX nr 602705; z dnia 1 czerwca 2010r., II UK 5/10, LEX nr 589882; z dnia 8 marca 2003r., II UK 196/02, OSNP 2004 Nr 8, poz. 144; z dnia 12 lipca 2011r., II UK 382/10, OSNP 2012 nr 17-18, poz. 221), w tym także stanowisko, że wzajemna relacja między obowiązkiem zgłoszenia pracownika do ubezpieczenia i opłacania składek ciążącym na pracodawcy (ubezpieczeniem obowiązkowym) a pracowniczym statusem ubezpieczonego występuje jedynie w prawie ubezpieczeń społecznych. Zależność ta nie może być przenoszona na przepisy Kodeksu pracy. Z punktu widzenia przepisów Kodeksu pracy, które mają decydujące znaczenie przy ocenie statusu ubezpieczonego jako pracownika, dobrowolny charakter ubezpieczenia nie ma znaczenia. Zatem dobrowolny charakter ubezpieczenia nie wyklucza pracowniczego zatrudnienia u zagranicznego pracodawcy (zagranicznego armatora). Inaczej natomiast rzecz się przedstawia w przypadku okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze po 31 grudnia 2008r. (po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych), a więc okresu wskazanego w art. 4 pkt 6 ustawy pomostowej. Ustawodawca przez odesłanie do art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i 2a oraz ust. 6 pkt 2 o systemie ubezpieczeń społecznych wyjaśnia, że pracownikiem jest: 1) osoba fizyczna, która jest pracownikiem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, a także osoba świadcząca pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej (agencyjnej, zlecenia, o świadczenie

usług lub o dzieło) zawartej z pracodawcą, z którym pozostaje ona w stosunku pracy, albo jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje ona pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy, 2) twórca i artysta, a także 3) ubezpieczony, który z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu.

Rezygnacja z posługiwania się terminem "pracownik" w znaczeniu przyjętym w art. 2 Kodeksu pracy wpływa na zakres podmiotowy prawa do emerytury pomostowej. Nie będzie ona przysługiwać członkom najbliższej rodziny osoby prowadzącej pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcy, którzy na podstawie zawartej z taką osobą umowy o pracę współpracują z nią przy wykonywaniu tej działalności lub pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej w sytuacji, gdy świadczą pracę w szczególnych warunkach lub pracę o szczególnym charakterze. Uznanie za pracowników osób świadczących pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z pracodawcą lub wykonywanej na rzecz pracodawcy, z którym ubezpieczony pozostaje jednocześnie w stosunku pracy, skutkuje koniecznością uznania za uprawnionych do emerytury pomostowej osób, które pracę w szczególnych warunkach lub pracę o szczególnym charakterze wykonywały w pełnym wymiarze czasu pracy jedynie w ramach umowy cywilnoprawnej, świadcząc w ramach stosunku pracy innego rodzaju pracę. Osoby świadczące taką samą pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej bez równoczesnego pozostawania w stosunku pracy z takiego prawa nie mogą skorzystać. To samo dotyczy osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. W konsekwencji takie osoby nie spełniają warunku z art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych (nie są pracownikami, którzy po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywali pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 i w związku z tym prawo do emerytury pomostowej może być ustalone wyłącznie na podstawie art. 49 tej ustawy. Wskazany przepis w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 wprowadza wymaganie, aby wnioskodawca spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. To oznacza, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008r. nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2013r., akt II UK 159/13, LEX nr 1405231). Wynika to z tego, że ustawa o emeryturach pomostowych zawiera autonomiczną (w stosunku do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43) definicję prac wykonywanych odpowiednio w szczególnych warunkach i prac o szczególnym charakterze. Innymi słowy zakwalifikowanie danej pracy jako pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie jest równoznaczne z uznaniem tej pracy jako wykonywanej w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Wykaz prac w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 określa załącznik nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, zaś wykaz prac o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 3 znajduje się w załączniku nr 2 do ustawy. W żadnym z tych załączników nie wymieniono jednak pracy kierowcy pojazdu ciężarowego o masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Mimo więc, że tego rodzaju praca w świetle rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. pracą w warunkach szczególnych była, to nie jest taką w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. To więc oznacza, że ubezpieczony nie może nabyć prawa do emerytury pomostowej w oparciu o art. 49 ww. ustawy.

Na marginesie wskazać należy, że nawet gdyby rozpatrywać uprawnienie ubezpieczonego w świetle art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, to ubezpieczony warunków w tym przepisie określonych nie spełnił. Nie legitymuje się bowiem 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej. Do dnia wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych, czyli do 1 stycznia 2009r., można uwzględnić ubezpieczonemu ten okres, który w decyzji zaliczył organ rentowy, a więc 4 lata, 3 miesiące i 13 dni. Okres prowadzenia działalności

gospodarczej przypadający przed dniem 1 stycznia 2009r. nie mógł natomiast zostać uwzględniony, gdyż – jak wynika z powołanych poglądów orzecznictwa – zatrudnienie przed ww. datą musiało być realizowane w warunkach określonych w art. 22 Kodeksu pracy. Działalność gospodarza tego warunku nie spełnia i dlatego okres od 5 grudnia 1990r. do 31 grudnia 2008r. nie może zostać uwzględniony.

Dodatkowo, zarówno w świetle art. 4, jak i art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, M. F. nie spełnia warunku, na który wskazuje art. 4 pkt 7 ustawy. Określa on na wymóg, aby nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy. M. F. tego warunku nie spełnia, nie tylko dlatego, że nie był od 1990r. pracownikiem i do takiego rozwiązania stosunku pracy nie mogło dojść, ale także dlatego, że wciąż prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Odnosząc się z kolei do zarzutu ubezpieczonego niezgodności z Konstytucją pracowniczego charakteru emerytury pomostowej wskazać należy, że art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych różnicuje sytuację prawną osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub pracę o szczególnym charakterze w zależności od podstawy świadczenia pracy. Prawo do emerytury pomostowej przyznaje się pracownikom, zaś osoby wykonujące taką pracę na innej podstawie pozbawia się możliwości pobierania tego świadczenia. Oceny konstytucyjności ograniczenia do ubezpieczonych będących pracownikami zakresu podmiotowego prawa do wcześniejszej emerytury, o której mowa w art. 29 i 46 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, dokonał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 12 września 2000r. (K 1/00, OTK 2000, nr 6, poz. 185), uznając te przepisy za zgodne z konstytucyjnymi zasadami równości wobec prawa i sprawiedliwości społecznej. Zdaniem Trybunału nadanie wcześniejszej emeryturze charakteru pracowniczego było konsekwencją tego, że również przed dniem wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo to przysługiwało wyłącznie pracownikom, a celem tej ustawy było utrzymanie możliwości wcześniejszego przechodzenia na emeryturę wyłącznie w odniesieniu do ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949r. Powyższa argumentacja, zdaniem Sądu, zachowuje aktualność przy ocenie konstytucyjności nadania pracowniczego charakteru emeryturze pomostowej.

Wobec powyższego, niezależnie od spełnienia przez ubezpieczonego niektórych warunków określonych w art. 4 bądź w art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, pozytywne rozstrzygnięcie i dokonanie zmiany zaskarżonej decyzji nie było możliwe. Ubezpieczony w spornym okresie prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą, co oznacza, że nie może być uznany za pracownika w rozumieniu ustawy. Powołana przez ubezpieczonego uchwała Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2018r. zalicza pracę w transporcie kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony do prac w warunkach szczególnych, jednakże poglądu tego nie można zastosować w rozpatrywanej sprawie. Sąd Najwyższy podjął uchwałę w sprawie dotyczącej pracownika zatrudnionego w ramach stosunku pracy, zaś ubezpieczony prowadzi działalność gospodarczą.

W związku z powyższym odwołanie M. F. jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

(...)